

приятел на Чайковски), после професоръ въ Московската и Петербургска консерватории, писалъ: „Михаилъ Ивановичъ Глинка и неговото значение за руската музика“ (1868), „Животътъ на Чайковски“ (1900—02). „Въ паметъ на Чайковски“. Критическитъ му трудове, печатани въ петербургскитъ и московски вестници, сж излѣзли и въ отдѣлно издание.

Ларю, Пиеръ дьо — Larue, Pierre de — знаменитъ компонистъ отъ Нидерландската школа, за живота на когото се знае твърде малко, ученикъ на Окегемъ, компониралъ множество меси, мотети, шансони за 4, 5 и 6 гласа, въ които е отразено едно безподобно контрапунктично майсторство. Нѣкои отъ творенията му сж печатани, а една значителна частъ сж останали въ ръкописи, които се намиратъ въ библиотекитъ на Брюкселъ, Мюнхенъ и Римъ (папската).

Ла секунда волта, ит. la seconda volta — вториятъ пжтъ (при знаковеъ за повторение).

Ласенъ, Едуардъ — Lassen, Eduard — виденъ белгийски компонистъ и диригентъ, род. 13 апр. 1830 въ Копенхагенъ, умр. 15 януар. 1904 въ Ваймаръ, ученикъ на Брюкселската консерватория (седемъ години); 14 годишенъ, взема първа премия по пиано, 16 годишенъ — първа такава по хармония, а 21 годишенъ — за една голѣма хорова композиция и една симфония — голѣмата „Римска премия“ на белгийското правителство, съ която предприема обиколка въ Германия, посещавайки най-голѣмитъ центрове, а сжщо и Римъ, кждето остава продължително. Въ Ваймаръ, по застъпничество на Листъ, бива дадена — съ голѣмъ успѣхъ — първата му опера „Ландграфъ Лудвиговото сватбено пжтуване“, последвана отъ други две: „Женска похвала“ и „Пленениятъ“, имали сжщо такъвъ успѣхъ. Когато Листъ си далъ оставката като двовцовъ капелмайсторъ въ Ваймаръ, Л. бива назначенъ на негово мѣсто, като си спечелва име на първостепененъ диригентъ. Освенъ тѣзи две опери, Л. е писалъ още: две симфонии; нѣколко увертюри; музика къмъ Хебеловитъ „Нибелунги“, Софокловия „Едипъ въ

Колона“ и Гьотевия „Фаустъ“; кантати; пѣсни.

Ласка, Густавъ — Laska, Custav — контрабасистъ-виртуозъ и компонистъ, род. 23 авг. 1847 въ Прага, умр. 16 окт. 1928 год. въ Шверинъ, ученикъ на Пражката консерватория, диригентъ въ разни градове на Германия (Каселъ, Зондерхаузенъ), членъ на Берлинския придворенъ оркестъръ, и най-после, на Шверинския такъвъ. Творби: две симфонии; две увертюри; две голѣми творби за соли, хоръ и оркестъръ; две клавирни сонати; меси; офертории; градуалии; операта „Царскиятъ войникъ“; единъ концертъ; три фантазии; една сюита; една рапсодия; три романи; едно „Perpetuum mobile“ и една школа за контрабасъ.

Ласло, Александъръ — László, Alexander — унгарски пианистъ и компонистъ, род. 22 ноемв. 1895 въ Буда-Пеща, ученикъ на тамошната музикална академия (Ковачъ и Херцфельдъ); писалъ клавирни нѣща, пѣсни и нѣколко пантомими („Приказката“, „Паноптикумъ“ и др.). Л. е изобретателъ на тѣй наречената „Цвѣтосвѣтлива музика“ — (Farblichtmusik) т. е. музика, изпълнението на която се придружава не само съ цвѣтисти петна въ хармонично последване, но успоредно съ това и отъ абстрактни картини. За тази цель той построява едно „цвѣтосвѣтлинно пиано“ (Sonchromatoskop) и една нова нотация, въ които движението на цвѣтоветъ, направено произволно отъ художникъ, вървятъ успоредно съ хармонитъ. Сжщността на това свое изнамиране Л. е изложилъ въ книгата си „Farblichtmusik“ (1925) — „Цвѣтосвѣтлива музика“.

Ласо, Орландо ди — Lasso, Orlando di (Orlandus de Lassus) — единъ отъ последнитъ майстори на Нидерландската школа, и отъ най-голѣмитъ компонисти на XVI в. (наричанъ отъ германцитъ „нѣмския Палестрина“, а отъ белгийцитъ „белгийския Орфей“), род. 1532 въ Монсъ (Хенегау), умр. 14 юни 1594 въ Мюнхенъ; 7 годишенъ постъпва въ хора на църквата „Св. Никола“ въ родния си градъ, който — поради компрометирането на баща си — напуща, промѣня името си, и съ единъ воененъ на Карла V — Фердинандъ Гонца-